

R.D. Iacobi Marchantii Vitis Florigera

Marchantius, Jacobus

Coloniae Agrippinae, 1661

74. De morte S. Catharinæ & miraculis subsecutis unica.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56381](#)

plicio in supplicium. O infelix revolutus seculorum super te!

Maximus Dracor fuit.

Apoc. 8.2.

4. Concludamus, & dicamus etiam Draconem fuisse Maximum Tyrannum, quia membrum præcipuum fuit illius Draconis qui dicitur traxisse tauda sua tertiam partem stellarum in terram, sive illius qui trans in litora maris belabat contra mulierem, & semen eius, qui, misit ex ore suo spongiam aquam tanquam flumen, ut eam faceret trahi à volamine. Nonne ex ore suo aquam misit in mulierem Maximus Tyrannus, dum edita promulgavit contra Ecclesiam sponsam Christi, eiusque semen sacram, hoc est, eos qui habent testimonium Iesu Christi. De hoc semine erat Catharina, quam perdere quaquā vī sitegit. Quid est aliud flumen aqua quod evomuit contra mulierem & semen eius, quam persecutio continua qua fidem absorberis est? Quid rufus aliud est, è cœlo trahere causā sua partem stellarum, quam prava doctrina & suggestione illos qui coelestes erant, & velut stellæ in firmamento Ecclesiæ effulgebant, ad idolatriam & terrenos errores de solvere, & huius seculi flagitiis velut aqua profundis velle mergere? Sed vobis potuit Draco iste in mulierem, nec in feme eius sacram, quia ei promiserat Dominus: Super apidem & basiliscum ambulabis, & conculcas leonem & draconem. Ecce Catharina conculcat hunc rufilimum draconem, & in gremium conculcabit in aquis stygiis demergere eum, tentantiam cum iudice æterno adversus ipsum pronunciatur. Quapropter depingi soler cum gladio in manu, & rotat, & capite Imperatoris sub pedibus. Quibus quidem significatur eius victoria, quam per gladium quo decollata fuit, & per rotam quam confrigit, de Tyranno reportavit æternum vitium.

LECTIO II.

De morte S. Catharinae, ac miracula subsecutis.

MORS S. CATHARINÆ tribus specialiter miraculis legitur illustrata. Primum est, quod modis illistratis Angeli, mox ubi reddidit spiritum, eius corpus in montem Sinai detulerunt, & ibi sepelierunt eam. Exaudiens enim eum oratione Dominus, quam paulò ante mortem in loco Martyrii obulerat, Sublato namque in cœlum animo, oculisque ac manus, sic orasse legitur: Domine Iesu Christe, ago tibi gratias, quod statisti supra petram pedes meos, & direxisti gressus meos; & nunc exinde pala-
mas que pro me in Cruce fuerunt sauciate, & fu-
scipe animam, quam sacrificari protet & sua confi-
fione; Memento quod sumus caro & sanguis, & qua-
per ignorantiam deliqui, ne ante tuum terrible tri-
bunal representari permittas; sed in sanguine quem
pro te fudi, maculas meas ablue. Da autem ut hoc cor-
pus, quod pro te facti conciissum, non possit adspicere ab in-
qui querantur. Aspice etiam ad populum hunc, & de-
duc eos in lumine tuae agnitionis. Da quoque in gai-
per me in vocant nomen sanctum tuum petitiones eis

conductibiles, ut per omnia laudentur tua magnalia nunc & in secula. Exaudivit igitur Deus & qui per Angelos in omnibus eam viis custodierat, in morte quoque per eos voluit eam honorare, dum ad se-
pulcrum adeo sublimè & nobile angelico deser-
tur obsequio, angelicusque hymnus eius exequie celebratur. Non potest dubium esse, quin sublimi loco in celis eius animam collocari, qui in ter-
ris illatis & excelsis ad eo loco corpus compofuer-
tum in sepulcro. Evidem & Angelico credimus ministerio corpus Moysis sepultum à Domino, sed ignoro, nec tam nobili loco. Illus ergo monrem, quem sùa Dominus præsesta in igne & fulgere legem promulgans honorarat, cuique tunc accessum prohibuerat, ad radicem montis hærente & horreante populo; Virginis huius & Martyris corpore ac præsesta voluit ornare, que legis divi-
na non solum observari, sed & Doctrinæ extiterat eximia, à totis seculis celebranda; Sic honorabatur, quem Rex voluerit honorari.

Certè corpora Sanctorum vultu honorari Deus, Corpora & honorificè sepeliri, qui non solum Angelorum, Sanctorum sed etiam animalium irrationalium ministerio etiam venerandoque usus est ad eorum custodiām, ut sepulta venera-
tura facia postmodum condecorarentur à Fidelib. ita sunt.

Sic corpus S. Eadmundi Regis Anglorum & Surius 20. Martyris custodiret lupus a feris, cum impii illud Nov. post interceptionem in loco horrido sentibus oc-
cularentur, ut ibi putreficeret.

Sic corpus S. Stanislai per agros sparsum custo-
divere Aquila adolantes, donec eadventarent Ca-
nonici Cracovienses.

Sic corpus corpus S. Vincentii Martyris mirabiliter protervit, quasi excubias ei impendens, ne læde-
retur ex exteris belluis.

Sic corpus S. Alexandri Martyris in flumen pro-
jectum quatuor canes eduxerunt, & linguis suis il-
lud lambentes custodirent, donec mater adve-
nit, cui quidem adventienti occurrerunt caesisti,
& deduxerunt eam ad corpus filii via directam.
Quod quidem cum aromatibus unxit & sepelivit:
cumque in sepulcra ista Psalmos cantaret, Angelii
multi audi sunt eos cum ea decantare.

Norūm est de S. Clemente, quomodo ei adicu-
lam marmorean in templiforme, & arcā lapideam fabricarint Angeli, cum in mare diei clum
fuisset anchora alligatum, mare autem ad tria
millaria quadratis recedebat scipem diebus, ut
Christiani ad hanc possent accedere & diculam,
Martyrem honorare.

Denique Angeli sepulturam S. Agathæ, & eius
monumentum Epitaphio ei ad penso condecorasse
leguntur. Ergo hic rufum reperimus: Sic honorabi-
tur, quem Rex voluerit honorari. Sublimè certè
honorem debemus S. Catharinae, quam si Deus
honoravit, ut non solum in monte Sinai voluerit
sepeliri, sed ut Ecclesia canit, in summitate montis
Sinai. Hic locus si debetur, que ad summitatem
& verticem perfectionis pertinet.

xx 2 Alte.

2. *Lac pro sanguine capite plena dedit.*

Cant. 4.

Cant. 5.

4. Pet. 2.

3. Ex sepulchro S. Catharinae li-

gnor inscr.

5. Cant. 1.

Ordines religiosi

specialiter

S. Cathari-

nam co-

luit, I.

Alterum miraculum in morte S. Catharinae eluens est, quod dum ei gladius caput amputavit, ipsa pro sanguine & cruce lacerdit, sicut & de S. Paulo traduntur sacre historie. Quid vero candor ille lactis, loco crutoris profusus, aliud quam copiam sapientiae, quo repleta fuerat, designabat, candoremque puritatis & castitatis, quam usque ad extremum spiritum conservata? Verè de ea possumus dicere illud Canticorum: *Mel & lac sub lingua eius.* Mel & lac sacre doctrine per linguam eruditam & suavissimam infirmis in fide administrarat, ut eos confirmaret, ut patuit in Imperatrice, Porphyrio Duce, ducenisi militibus, quos ad fidem adduxerat & laetarat, feceratq; ut essent quasi columba lota qua resident iuxta fluentia plenissima. At vide nunc quemodo nos solum supra linguam lac gesti: omnibus propriaandum: sed & lingua lacte abundet, cum & collum ipsum illo referum sit quod quidem gladius detegit & referat, dum illud refecat. O suave & admirabile lac, illius lactis symbolum, de quo S. Petrus: *Quasi modo geniti infantes, sine dolo, lac concupiscite!* O vere secundam Christianorum novellorum matrem Catharinam! Nam secunditas & maternitas eius lac istud certum dat testimonium.

Denique, & istud miraculum sepulchrum S. Catharinae exornavit, quod ex illo loquor dulcis diu emanavit, qui infirmati omni medela exhibequor inscr. Hinc lustrosus Imperator in memoriam hominum ac mirabilium, & in honorem S. Marthae ac Virginis, in monte Sina extrui jussi isaignem Ecclesiam & Monasterium, ubi divinas laudes decantarent cum Angelis Viri Religiosi, quasi custodes tam admirabilis sepulchri, & participes divine undionis, quæ Virgo Catharina plena fuit, perlam eductus de omnibus ad salutem spectantibus. Atque huius sancte undionis, quæ p̄r participibus suis unita est Dominus, symbolum etiam fuit liquor ille oleatus & salubris, qui è loco sepulchri eius profusebat.

Multi Religiosi Ordines, utunctionis & sapientiae celestis sunt consores, speciali devotione S. Catharinam colunt; & per eam multa beneficia imperant. Huic Virgini & Martyri addictus est inter ceteros Ordo S. Dominicus. Quia & initio Ordinis, dum S. Dominicus nocte in contemplatione & oratione ageret, Ordinem suum & Fratres novellos commendans: vidit Beatis, Virginem cum

S. Catharinę & Ceciliā circumuenientes totum dormitorium Fratrum, & singulos Fratres benedicentes, aquaque lustrali aspergentem. Prebebat autem & deferebat, was aquæ benedictæ S. Catharina à dextris aspergillum vero exhibebat Virginem Deiparam erga has Virginies devotionem singularem concepit S. Dominicus, ut earum patrocinio posset felicitate Ordinis sui munia obire & stabilire, que sunt Laudare, benedicere, & prædicare. Deum laudare docuit S. Cecilia eiusque preconia decantata, dum cantantibus organis decantabat in corde suo: *Fiat, Domine, cor & corpus meum immaculatum, ut non confundar.* Eum quoque benedicere & predicare eximiè docuit S. Catharina, eius fidem publice & conflante predicanis, & tamquam Ancilla sa-
pientia ad arcem civitatis, hoc est, ad Ecclesiam, convocans omnes, tam magnos, quam pusilos. Hinc ergo imitantur Fratres Ordinis Prædicatorum, Hinc & B. Reginaldos, S. Dominici illultri discipulo, cum gravissime eggrotaverat, vigilanti de nocte apparuit Regina celi, rursus his comitata Virginibus, & eius oculos, aures, manus, ungues quod attulerat, linxit, denique *& pedes in preparationem Evangelii paciū,* ut ipsa dicebat. Respondebat autem Virgines haec *Amen,* ad singulas uociones, & illis uniti nobis cooperabantur.

Sic & in Chronicis Carthaginorum legimus de quadam Laurentio Muschelio, Viro pientissimo & Priore prope Angiam, B. Catharine Virginis & Martiri tenebram fusce addictum. Quapropter per eam multas habuit revelationes & consolaciones; frequenterque eis apparebat B. Catharina, & cum eo colloquebatur familiariter. Imo & quadam vice Rosam Paradisi pulcherrimam ab ea accepisse traditur.

O Beata Catharina, ecclisi purpurea Rosa, candi-
dumque Lilium, Sponsa Christi, Disciplina
coelestis Magistri, Sapientie Ancilla, Sapientum
terre Doctrix & Magistra, quætor Oratores con-
vertit, fortiterque superat omnia Satane tor-
menta, impetrat nobis veram lucem, veramque sa-
pientiam, ut tua sectantes vestigia; perfecta à deo
& charitate Deum valeamus eternum tecum
laudare, benedicere, & pre-
dicare.

OPUS-